

АНАЛІЗ ДОКАЗОВОЇ БАЗИ КЛІНІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ЕСЦИТАЛОПРАМУ

Ткачова О.В., Коваленко Л.В.

Національний фармацевтичний університет

м. Харків, Україна

tkachevaov@gmail.com

Вступ. За даними ВООЗ, близько 1 млрд. людей у всьому світі страждають на психічні розлади. Депресія є одним із розповсюджених психічних розладів. За загальним показником серед усього населення, депресивні розлади відзначають у понад 300 млн людей по всьому світу. Порівняно з іншими країнами в Україні зареєстровано високий рівень депресії.

За даними дослідження STEPS в Україні кожен восьмий дорослий (12,4%) повідомив про симптоми, що відповідають клінічному діагнозу депресії. Водночас лише кожна четверта особа з ймовірною депресією була про це проінформована лікарем чи медичним працівником.

Основним завданням терапії хворих на депресію є досягнення стану ремісії та запобігання самогубства, як основного небезпечного наслідку даної хвороби. Для досягнення мети у лікуванні депресивного розладу застосовуються різноманітні методи психотерапії та фармакотерапії.

Згідно з діючим клінічним протоколом надання медичної допомоги хворим на депресію різних ступенів тяжкості (2014 р.), необхідно ретельно підбирати фармакотерапію хворим. Рекомендовано починати із антидепресантів I-ї лінії, до яких відноситься есциталопрам.

Оскільки лікування депресії має проводитися препаратами з доведеною клінічною ефективністю та безпекою, було доцільним провести пошук та аналіз клінічної ефективності інгібітора зворотнього нейронального захоплення серотоніну – есциталопраму в базах даних доказової медицини.

Мета дослідження. Оцінити клінічну ефективність та безпеку застосування антидепресанта-лідера по споживанню – есциталопраму при лікуванні хворих на депресію.

Матеріали та методи. Для аналізу клінічної ефективності есциталопраму, застосовували відомі бази даних: Cochrane Library, Trip Database і PubMed. Дані бази містять систематизовану первинну або вторинну інформацію з певного клінічного питання: ефективності і безпеки різних медичних технологій.

Результати та їх обговорення. В результаті проведеного аналізу систематичних оглядів, який включає як узагальнені аналізи, так і метааналітичні дослідження, показано, що есциталопрам має більш високу ефективність у порівнянні з циталопрамом та препаратами групи СІЗЗС, і хоча відмінності в ефективності невеликі, але вони клінічно значущі, особливо у пацієнтів із тяжкою депресією. Крім того, есциталопрам настільки ж ефективний, як і препарати групи СІЗЗН (ребоксетин і атомоксетин) та бупропіон. У ході декількох мережевих метааналізів есциталопрам виступав у ролі одного з чотирьох АД нового покоління з доказовою клінічною ефективністю, високим рівнем безпеки та низьким рівнем токсичності

порівняно з іншими антидепресивними засобами.

Виявлені відмінності в ефективності есциталопраму можуть бути обумовлені його подвійним механізмом дії на первинному та алостеричному сайтах зв'язування на білку-транспорттері серотоніну.

Ці систематичні огляди клінічної ефективності та безпеки есциталопраму можуть допомогти клініцистам в оцінці переваг есциталопраму перед іншими АД в лікуванні депресії різного ступеня тяжкості.

Висновки. Проведений аналіз доказової бази ефективності та безпеки есциталопраму засвідчив численні клінічні дослідження, що підтверджують його клінічну ефективність для лікування депресивних розладів, добру переносимість та низьку токсичність. При генералізованих тривожних розладах есциталопрам показав себе як найбільш ефективний антидепресант, а при соціальному тривожному розладі був не гіршим, ніж інші досліджувані антидепресанти. На сьогодні есциталопрам рекомендується як препарат I лінії для лікування депресії. Проте подальших досліджень потребує його застосування у людей із середньоважким та важким ступенями депресивних розладів.

АСИМЕТРІЯ ПОКАЗНИКІВ СТАНУ СЛІЗНОЇ ПЛІВКИ У ПАЦІЄНТІВ З СИНДРОМОМ СУХОГО ОКА

Томашевська Ю.О., Кривов'яз С.О., Кривов'яз О.В.

Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова

м. Вінниця, Україна

tomasevskau@gmail.com

Вступ. Синдром сухого ока (ССО) – актуальна проблема сучасної охорони здоров'я, зокрема клінічної фармакології, оскільки характеризується порушеннями слізної плівки і розповсюджена у 75 % пацієнтів офтальмологічного профілю обох статей. Діагностувати ССО крім визначення наявності та характеристик провокуючих чинників допомагає застосування додаткових клінічних спостережень та тестів. Визначення стану органу зору пацієнтів з ССО може бути здійснене за допомогою комерційно доступних приладів – аналізаторів слізної плівки, які суттєво полегшують та прискорюють роботу спеціаліста в галузі офтальмології та забезпечують отримання однорідних числових показників. Крім того забезпечується можливість встановити особливості патогенезу хвороби сухого ока – підвищене випаровування слізної рідини, недостатність водного компоненту або ж сукупність цих станів.

Метою роботи було встановити відповідність значень кількісних показників стану слізної плівки в залежності від статі та визначити наявність різниці в показниках між правим та лівим оком.

Матеріали та методи дослідження: опрацьовано результати обстеження лівого та правого очей 783 пацієнтів обох статей віком від 18 до 82 років. Здійснено порівняльний аналіз показників часу розриву слізної плівки (NIBUT),